

ИВАН ВАЗОВ
ПЪТЕШЕСТВИЕТО

chitanka.info

*От моя нѐхар и покой,
като се бях отрекъл вече,
другар желаях да съм твой,
за да пътуваме далече.*

*Но мойто сърце в тоя час
изпадна пак в недоуменье:
другар не щѐ ти бъда аз,
адио! Тръгвай си без мене.*

*Цалувките и жалний вик
на мойто либе сладкодумно
побъркаха внезапно, в миг,
туй намерение безумно.*

*Очи му днеска по-пламтят,
не ще ги никога забрави,
и жалостта му тоя път
по-привлекателно го прави.*

*То ме притиска до гърди
и във небето ме заклина,
ту че го мразя ме беди,
ту моли ме да не замина.*

*О, как да мисля аз за път,
като го гледам че въздиша,
и тия сълзи, що текът,
да тръгна без да ги обриша?*

*Да опустеят тез места
и таз омразната чужбина,
що потопиха в жалостта
днес моята безценна Рина.*

*И ти, о друже, кой не знайш
любов какво е, а най-паче
не се е случвало да трайш
пред либето, което плаче —*

*на добър час! И тая страст
пази се да не те смущава
и от която нивга аз
не искам, друже, да оздрава.*

1874

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.